

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Brussels, 5.4.2004
KOM(2004) 233 endelig

2004/0073 (CNS)

RAPPORT TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande,
og
Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød
for landbrugsprodukter på det indre marked**

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RAPPORTENS FORMÅL.....	4
2.	BESKRIVELSE AF POLITIKKEN FOR SALGSFREMSTØD.....	4
2.1.	Det generelle formål med den nuværende ordning.....	4
2.2.	Ordningens vigtigste funktionsmæssige aspekter.....	6
2.2.1.	Valget af produkter og markeder.....	6
2.2.2.	De forskellige salgsfremmende foranstaltninger og deres finansiering.....	6
2.2.3.	Forvaltning, kontrol og evaluering.....	7
3.	GENNEMFØRELSE AF POLITIKKEN FOR SALGSFREMMEDE FORANSTALTNINGER, 2000–2003.....	8
3.1.	Kommissionens gennemførelsesbestemmelser.....	8
3.2.	Bevillinger og udgifter.....	8
3.3.	Programmer vedtaget med henblik på medfinansiering i 2001–2003.....	10
3.3.1.	Godkendte og afviste programmer.....	10
3.3.2.	Programmer på tredjelandsmarkeder.....	11
3.3.3.	Programmer på det indre marked.....	11
3.4.	Programmer under direkte forvaltning af GD AGRI.....	12
4.	FORBEDRINGER.....	12
4.1.	Behov for justeringer ifølge Kommissionen.....	12
4.1.1.	Den europæiske dimension i forbindelse med de salgsfremmende programmer.....	12
4.1.2.	Kvaliteten af forslagene og medlemsstaternes vurdering deraf.....	13
4.1.3.	Kontrol af programmer og salgsfremmende materiale.....	13
4.1.4.	Meddelelse ifølge traktatens artikel 89.....	13
4.1.5.	Den salgsfremmende strategis effektivitet.....	13
4.1.6.	Programmernes størrelse og effektivitet.....	14
4.1.7.	Salgsfremstød som led i udvikling af landdistrikter.....	15
4.2.	Resultaterne af en eksterne evaluering af EU-salgsfremstød.....	16
4.3.	Forslag fra erhvervsorganisationer.....	16
5.	KONKLUSIONER OG AKTIONER.....	18
5.1.	Generelle konklusioner.....	18
5.2.	Aktioner.....	19

BILAG 1 – PRODUKTER OG MARKEDER, SOM EU KAN MEDFINANSIERE.....	23
BILAG 2 – SALGSFREMMEDE FORANSTALTNINGER – FINANSIERINGSMULIGHEDER	24
BILAG 3 – FORSLAG, DER ER MODTAGET FOR TREDJELANDE OG DET INDRE MARKED	25
BILAG 4 – PROGRAMMER, DER BLEV GODKENDT I 2001–2003 TABELLER EFTER LAND, PRODUKTSEKTOR, LØBETID OG BUDGET	27
FORSLAG TIL RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og af forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked	32

1. RAPPORTENS FORMÅL

EU har siden de tidlige 1980'ere gennemført og medfinansieret salgsmremstød for landbrugsprodukter. Indtil 1999 blev disse salgsmremstød gennemført for hver enkelt sektor på grundlag af forskellige bestemmelser i forordningerne om de forskellige produkter. I 1999 blev disse bestemmelser, der var indeholdt i 12 forskellige rådsforordninger, harmoniseret og erstattet af en sammenhængende politik fastsat i to forordninger, en for salgsmremstød i tredjelande og en for salgsmremstød på det indre marked.

I Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 fastsættes henholdsvis bestemmelserne for Fællesskabets medfinansiering af oplysningskampagner og salgsmremstød for landbrugsprodukter i tredjelande og på det indre marked. Begge disse forordninger omfatter en forpligtelse for Kommissionen til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om deres anvendelse.

Følgende fastsættes i artikel 13 i forordning (EF) nr. 2702/1999 (tredjelande):

"Kommissionen forelægger inden den 31. december 2003 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag."

I artikel 14 i forordning (EF) nr. 2826/2000 (det indre marked) fastsættes følgende:

"Hvert andet år og den første gang inden den 31. december 2003 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af nærværende forordning, vedrørende navnlig de valgte programmer og bevillingsforbruget, eventuelt ledsaget af passende forslag."

Formålet med nærværende rapport er at opfylde disse forpligtelser. Den omfatter anvendelsen af begge forordninger fra deres ikrafttrædelsestidspunkt til udgangen af 2003. Den vedlægges et forslag til ændring af ovennævnte forordninger med det formål at forenkle og forbedre den måde, hvorpå de nuværende støtteordninger fungerer.

2. BESKRIVELSE AF POLITIKKEN FOR SALGSMREMSTØD

2.1. Det generelle formål med den nuværende ordning

EU's fødevarersektor må for at bevare sin position på verdensmarkederne forberede sig på det fremtidige globale marked. En vigtig del af denne forberedelse er aktioner rettet mod efterspørgslen efter fødevarer, hvorved forbrugerne oplyses og bevidstgøres om europæiske landbrugsprodukters kvaliteter. Kommissionen kan bidrage hertil ved på institutionsplan at gennemføre og støtte fælles oplysningskampagner og salgsmremstød, der supplerer de nationale og private fremstød.

Generelt er Fællesskabets salgsmremstød baseret på en horisontal strategi, dvs. den dækker adskillige produktsektorer og fremhæver deres generelle karakteristika og fælles træk, som kvalitet, sikkerhed, mærkning og især produktionsmetoder samt overholdelsen af dyrevelfærd og miljøbestemmelser ved produktionen. Fællesskabets fremstød skal ses som et supplement til nationale og private initiativer, idet de understøtter eller stimulerer medlemsstaternes og de private virksomheders

salgsfremstød. Desuden sættes alle producentmedlemsstater og samtlige branchesammenslutninger i medlemsstaterne, herunder sammenslutninger med begrænsede finansielle ressourcer, i stand til at gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød for deres produkter.

Den nugældende ordning tager sigte på foranstaltninger, der fremhæver europæiske produkters fælles kvaliteter og karakteristika og samtidig understreger deres forskelligartethed med hensyn til produktionsvilkår samt fremstillings-, opbevarings- og anvendelsesmetoder.

På det indre marked er formålet med Fællesskabets foranstaltning at gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter således, at de ikke overlapper de private virksomheders og nationale/regionale myndigheders kampagner. Fællesskabets foranstaltninger supplerer den traditionelle markedsføring og har til formål at skabe et gunstigt miljø for kommercielt orienterede kampagner.

De EU-medfinansierede kampagner bør være et supplement, idet de beskæftiger sig med europæiske emner, der er af begrænset interesse for de nationale myndigheder eller for mærkevarereklamen, (f.eks. EU-ordninger og lovgivning til sikring af kvalitet, sikkerhed, mærkning, sporbarhed, ordninger for geografiske betegnelser og økologisk produktion, integreret produktion osv.) med det formål at højne europæiske produkters image i forbrugernes øjne. Forskellige problemer for nylig (kogalskab, dioxin, listeria, osv.) har øget behovet for at støtte forbrugernes tillid til europæiske fødevarer og dermed nødvendigheden af generel information om kendsgerningerne vedrørende kontrolsystemerne til sikring af fødevarernes kvalitet og sporbarhed.

I det nye internationale miljø med det forstærkede krav om at nedsætte eller afskaffe eksportrestitutioner og øge liberaliseringen af handelen kan Fællesskabets foranstaltninger forbedre eller opretholde EU-produkternes konkurrencemæssige position ved at øge bevidstheden om deres kvaliteter samt produktions- og kontrolmetoderne samt ved at fremme deres image ved at skabe et miljø til gunst for fællesskabsprodukterne. Dette er Fællesskabets særlige opgave, medens formålet med nationale og private kampagner er at erobre større markedsandele for egne produkter.

Fællesskabets salgsfremstød i tredjelande bør tage sigte på at oplyse forbrugerne og erhvervslivet (importører og distributører) om, hvilke foranstaltninger der er truffet på Fællesskabsplan for at sikre fødevarernes kvalitet og sikkerhed, og på at formidle oplysninger om karakteristika om klart identificerede produkter, der er knyttet til bestemte områder (BoB(BGB/GTS) og om systemerne til sikring af kvaliteten af økologiske produkter.

Desuden kan markedsundersøgelser og specifikke fællesskabsaktioner på nuværende eller på potentielle eksportmarkeder, f.eks. handelsbesøg på højt niveau eller deltagelse i internationale markeder, bidrage til at udvikle eller åbne nye markeder. EU's tilstedeværelse på internationale fødemesser og handelsbesøg kan fremme landbrugsprodukternes europæiske image positivt og dermed forberede mere specifikke, produktbaserede eller nationalt orienterede tiltag.

Vore vigtigste handelspartnere (f.eks. USA, Japan og Australien) anerkender, at der er behov for en aktiv politik til gennemførelse af salgsfremstød, og for at opretholde og udvide deres andele af verdensmarkedet har disse lande derfor indført effektive handelsfremmende foranstaltninger, der tildeles betydelige bevillinger. F.eks. udbetaler forbundsmyndighederne i USA i alt ca. 145 mio. \$ årligt til forskellige

eksportfremmeprogrammer. Det er således vigtigt, at EU også spiller en synlig og effektiv rolle inden for eksportfremme.

2.2. Ordningens vigtigste funktionsmæssige aspekter

2.2.1. Valget af produkter og markeder

I tredjelandene støtter fællesskabets salgsfremme produkter til direkte konsum eller forarbejdning, og der gives prioritet til produkter med høj merværdi eller som er stærkt differentierede og som ved hjælp af passende salgsfremme eventuelt kan eksporteres uden restitutioner. Dette betyder imidlertid ikke, at produkter, som der i øjeblikket betales eksportrestitutioner til, pr. definition udelukkes fra ordningen.

De markeder, der sættes ind på, er markeder med betydelig reel eller potentiel efterspørgsel, og hvor Fællesskabet møder stærk konkurrence. I overensstemmelse med kriterierne i forordning (EF) nr. 2702/1999 (artikel 3 og 4) udvælger Kommissionen hvert andet år efter høring af Forvaltningskomiteen og ved anvendelse af proceduren herfor de produkter og markeder, for hvilke der kan ydes støtte. Der kan foretages justeringer i toårsperioden.

Den nugældende liste over støtteberettigede markeder og produkter er indeholdt i bilag I.

For så vidt angår **det indre marked** findes kriterierne for de emner og produkter, til hvilke der kan ydes fællesskabsstøtte, i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2826/2000. På grundlag af disse kriterier beslutter Kommissionen efter høring af Forvaltningskomiteen og ved anvendelse af proceduren i denne komité, hvilke emner, sektorer og produkter, der skal indgå i de salgsfremmende programmer. For hver af de udvalgte sektorer fastlægger Kommissionen retningslinjer for det programforslag, som medlemsstaterne fremsender. Kommissionen hører med henblik på udarbejdelsen af retningslinjerne den stående gruppe for salgsfremmende foranstaltninger under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen.

Den nugældende liste over de produktsektorer inden for programmerne for det indre marked, til hvilke der kan ydes støtte, findes i bilag 1.

2.2.2. De forskellige salgsfremmende foranstaltninger og deres finansiering

Generelt medfinansierer Fællesskabet de salgsfremmende programmer med indtil 50%, idet de branchesammenslutninger, der foreslår programmerne, betaler 30% og medlemsstaterne 20%. Hvis et programs varighed er to eller tre år, falder Fællesskabets andel fra 60% til 40% med et gennemsnit på 50% af det samlede budget. Der kan anvendes skattelignende afgifter til dækning af den andel, som den forslagsstillende sammenslutning eller medlemsstaten skal betale.

Der blev vedtaget medfinansiering for at sikre, at ansøgerorganisationerne og medlemsstaterne påtager sig ansvaret for og ejerskabet til de programmer, de foreslår og kører.

Der er nogle undtagelser fra den almindelige regel med trepartsfinansiering. For oplysningsforanstaltninger på det indre marked for fællesskabsordningerne for BOB/BGB/GTS, økologiske produkter og mærkning kan finansieringen deles mellem medlemsstaten og Fællesskabet (50 %–50 %), hvis erhvervsorganisationer eller -sammenslutninger ikke har fremsat forslag til disse foranstaltninger. Der er hidtil

blevet vedtaget et program, hvor denne finansieringsmulighed anvendes¹. I *tredjelandene* tager Kommissionen initiativet til sådanne informationskampagner, der fuldt ud finansieres af Fællesskabet.

I visse særlige situationer kræves det ikke, at medlemsstaten medfinansierer, men finansieringen kan deles (50 %–50 %) mellem Fællesskabet og de organisationer, der fremsætter forslagene. Denne mulighed er forbeholdt f.eks. for krisesituationer på bestemte markeder, hvor det er absolut nødvendigt at berolige forbrugerne vedrørende produkternes sikkerhed. Denne mulighed er hidtil ikke blevet anvendt.

Ifølge både forordningerne om tredjelande og det indre marked skal de foranstaltninger, der indgår i programmerne, gennemføres af organisationer, som ansøgeren udvælger efter et udbud. For at sikre effektivitet og høj kvalitet i forbindelse med tiltagene skal disse organisationer bevise deres kompetence inden for reklame, salgsfremme og/eller PR-virksomhed. Ifølge gældende bestemmelser udelukkes ansøgerorganisationerne fra gennemførelse af programmerne.

For **olivenolie** er der stadig mulighed for at overdrage det internationale olivenolieråd gennemførelsen af de salgsfremmende programmer, som følge af de positive resultater, der opnåedes i forbindelse med tidligere kampagner, og fordi der ikke findes andre lignende strukturer, der omfatter hele sektoren, og som kan sammenlignes med dette råd. Dog er forslag fra erhvervsorganisationer inden for sektoren også støtteberettigede. På grund af intern omstrukturering af det internationale olivenolieråd har der i 2002–2003 ikke været betalt frivillige bidrag til rådets budget for salgsfremmende foranstaltninger. Der er imidlertid blevet vedtaget et begrænset antal olivenolieprogrammer for tredjelande².

2.2.3. *Forvaltning, kontrol og evaluering*

Udgifterne til medfinansieringen af salgsfremmende programmer klassificeres som intervention ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999, hvilket betyder, at medlemsstaterne godtgøres for deres udgifter til disse foranstaltninger efter de almindelige procedurer i EUGFL (indirekte forvaltning).

Initiativet til de salgsfremmende foranstaltninger ligger hovedsagelig hos erhvervsorganisationer og -sammenslutninger, der repræsenterer de pågældende sektorer. De udarbejder programmerne i overensstemmelse med indkaldelsen af forslag fra de interesserede medlemsstater. Procedurene og tidspunktet for indsendelsen af forslag er fastsat i de anvendelsesregler, som Kommissionen har vedtaget (*forordning (EF) nr. 2879/2000 og (EF) nr. 94/2002*).

Medlemsstaterne udvælger de programmer, som de mener er hensigtsmæssige og pengene værd, i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i anvendelsesreglerne og retningslinjerne samt i deres nationale bestemmelser. De forelægger disse forslag for Kommissionen, der kontrollerer, om de er i overensstemmelse med Fællesskabets regler og de relevante rammebestemmelser. Kommissionen træffer beslutning om medfinansiering inden for en tidsfrist, der er fastsat i gennemførelsesreglerne.

¹ Dansk frimestød til oplysning om det danske logo for økologiske produkter.

² To italienske programmer og et program, der omfatter flere lande (SP, I, F og P), omfatter bl.a. olivenolie).

Hvis Kommissionen ikke har de nødvendige eksperter til rådighed, benytter den sig af faglig bistand og af uafhængige kommunikationseksperter til at udforme retningslinjer og vurdere programforslagene.

Da programforvaltningen er "indirekte" (klassificeret som intervention) er medlemsstaterne ansvarlige for forvaltningen, kontrollen og betalingen af de vedtagne salgsfremmende programmer. De underskriver kontrakter med erhvervsorganisationerne og overvåger gennemførelsen af de aftalte foranstaltninger og budgettet.

Kommissionen og medlemsstaterne opretter styringsudvalg til at følge gennemførelsen af de salgsfremmende foranstaltninger i tredjelande. Som det gælder for alle andre kontrakter af denne type, gennemfører de kompetente tjenester i medlemsstaterne den faglige, administrative og regnskabsmæssige kontrol, som Kommissionen kan medfinansiere.

Uafhængige organer udvalgt af Kommissionen efter indkaldelse af bud evaluerer programresultaterne.

3. GENNEMFØRELSE AF POLITIKKEN FOR SALGSFREMMEDE FORANSTALTNINGER, 2000–2003

3.1. Kommissionens gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen har udarbejdet gennemførelsesbestemmelser til de to rådsforordninger efter høring af erhvervsorganisationerne og den stående gruppe for salgsfremmende foranstaltninger under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen. Den har også anvendt eksterne eksperter til at fastlægge retningslinjerne for, hvilke produktsektorer der kan omfattes af programmerne for det indre marked.

Gennemførelsesbestemmelserne til tredjelandsprogrammerne (Kommissionens forordning (EF) nr. 2879/2000) blev vedtaget den 28.12.2000 og gennemførelsesbestemmelserne til programmerne vedrørende det indre marked (Kommissionens forordning (EF) nr. 94/2002) den 18.1.2002.

Begge gennemførelsesforordninger er siden blevet ændret adskillige gange. Ændringerne var hovedsagelig nødvendige for at tilføje nye produkter og tilsvarende retningslinjer, for at ændre listen over markeder på grund af udvidelse og for at revidere procedurerne på grundlag af erfaringerne. Der er foretaget fem ændringer i forordning (EF) nr. 2879/2000 (salgsfremmende foranstaltninger i tredjelande):

- Kommissionens forordninger (EF) nr. 962/2001, (EF) nr. 1955/2001, (EF) nr. 1854/2002, (EF) nr. 409/2003 og (EF) nr. 2171/2003.

Der er ligeledes foretaget seks ændringer i forordning (EF) nr. 94/2002 (salgsfremmende foranstaltninger i det indre marked):

- Kommissionens forordninger (EF) nr. 305/2002, (EF) nr. 434/2002, (EF) nr. 1186/2002, (EF) nr. 2097/2002, (EF) nr. 497/2003 og (EF) nr. 185/2004.

3.2. Bevillinger og udgifter

Under anvendelsen af de gældende forordninger har de samlede EU-budgetbevillinger til salgsfremmende foranstaltninger ligget mellem 70 og 60 mio.

EUR (tabel 1). Indtil 2001 udgjorde udgifterne til VII. salg fremmende foranstaltning for olivenolie, der blev gennemført af Kommissionen ved direkte forvaltning, størstedelen af bevillingerne til salg fremmende foranstaltninger vedrørende det indre marked. Derfor vedrører kun 2002–2004-budgetterne hovedsagelig bevillinger til anvendelse af forordning (EF) nr. 2826/2000 og (EF) nr. 2702/1999.

Tabel 1 – EU budgetbevillinger til salg fremmende foranstaltninger (mio. EUR)

Budgetkonto	Budgetpost*	2004**	2003	2002	2001	2000
EU interne foranstaltninger, indirekte	B1-3800	39,0	38,5	44,0	31,0	43,0
Eksterne foranstaltninger, indirekte	B1-3801	9,5	9,5	12,0	7,0	3,0
EU interne foranstaltninger, direkte	B1-3810	3,0	5,0	6,3	16,0	15,0
Eksterne foranstaltninger, direkte	B1-3811	8,0	7,0	8,0	8,0	6,0
I alt salg fremmende foranstaltninger		59,5	60,0	70,3	62,0	67,0

* = I 2004-budgettet omfatter konto 05 08 04, konto B1-3800 og B1-3801 og konto 05 08 05 omfatter konto B1-3810 og B1-3811.

** = Foreløbigt budgetforslag (EU-15) efter 2. ændringsskrivelse.

Budgetudnyttelsen har været forholdsvis beskeden i 2002 og 2003 (henholdsvis 24,0 % og 47,1 %, se tabel 2). Dette skyldes en forholdsvis langsom start for den nye ordning, idet 2003 var det første år med fuldstændig gennemførelse. Både i 2001 og 2002 blev der kun truffet en beslutning om vedtagelse af programmer, medens der i 2003 blev vedtaget tre programserier for det indre marked og to for tredjelande. Som følge af en kumulering af løbende programmer (de fleste løber i tre år) vil udnyttelsessatsen sandsynligvis stige i 2004 og 2005.

Tabel 2 – udgifter over EU-budgettet til salg fremmende foranstaltninger (mio. EUR)

Budgetkonto	Budgetpost*	2004**	2003	2002	2001	2000
EU interne foranstaltninger, indirekte	B1-3800	17,046	10,818	25,267	37,855	47,373
Eksterne foranstaltninger, indirekte	B1-3801	5,483	0,992	0,000	0,000	0,000
EU interne foranstaltninger, direkte	B1-3810	3,434	4,630	14,585	12,680	4,019
Eksterne foranstaltninger, direkte	B1-3811	0,266	0,409	5,838	5,381	1,340
I alt salg fremmende foranstaltninger		26,229	16,849	45,690	55,916	52,732
Gennemførelse i %		43,71 %	24,0 %	73,7 %	83,5 %	68,5 %

* = gennemførelse indtil 31.8.2003 + overslag for de enkelte medlemsstater indtil regnskabsårets afslutning.

Udgifterne til allerede besluttede programmer anslås til ca. 35 mio. EUR i 2004 og ca. 28 mio. EUR i 2005. Under hensyn til de programmer, der bliver besluttet i 2004, bliver der sandsynligvis tale om en gennemførelsessats på ca. 80% i 2004.

3.3. Programmer vedtaget med henblik på medfinansiering i 2001–2003

3.3.1. Godkendte og afviste programmer

De første forslag blev modtaget den 15. juni 2001 for salg fremmende foranstaltninger i tredjelande og den 15. maj 2002 for foranstaltninger på det indre marked. Kommissionen havde ved udgangen af 2003 modtaget tre serier med i alt 55 forslag vedrørende tredjelandsprogrammer og fire serier med 191 forslag til

programmer på det indre marked. Bortset fra første serie forslag til programmer på det indre marked er de fleste forslag blevet godkendt med henblik på medfinansiering (se tabel 3).

Tabel 3 – Programmer, der er vedtaget og afvist pr. december 2003

Beslutning	Nummer på modtagne forslag	Godkendt		Afvist	
		Nr.	Medfinansiering (mio. EUR)	Nr.	Medfinansiering (mio. EUR)
Indre marked					
22/08/2002, C(2002)3116	120	40	32,1	80	39,9
20/06/2003, C(2003)1926	30	20	19,2	10	4,9
2/10/2003, C(2003)3546	5	5	2,4	0	0,0
30/12/2003, C(2003)5257	36	29	29,2	7	4,8
I alt	191	94	83,0	97	49,6

Tredjelande					
12/12/2001, C(2001)4005	33	18	9,8	15	7,2
16/01/2003, C(2003)15	12	6	7,0	6	2,9
29/09/2003, C(2003)3404	10	7	5,8	3	0,8
I alt	55	31¹	22,7¹	24	10,8

¹ et program blev trukket tilbage efter beslutning (medfinansiering på 0,13 mio. EUR)

Grundene til afvisningen af forslag er manglende overholdelse af relevante rådsforordninger eller gennemførelsesregler. De mest almindelige grunde til manglende støtteberettigelse vedrører valget af gennemførelsesorganisation, idet den enten ikke er udvalgt på grundlag af en udbudsprocedure, eller der er ikke valgt noget gennemførelsesorgan overhovedet (over halvdelen af de afviste forslag).

Flere programmer er blevet afvist, fordi de tog sigte på salgsfremmende foranstaltninger til fordel for et mærke eller produkt af bestemt oprindelse (20 sager). Andre hyppige problemer, der medfører tab af støtteberettigelse, er at den forslagsstillende organisation ikke er tilstrækkelig repræsentativ inden for sektoren (13 sager), og at enten medlemsstaten eller den forslagsstillende organisation ikke har forpligtet sig til medfinansiering (10 sager). Endelig er forslag i nogle tilfælde blevet afvist, fordi de kun omhandlede en enkelt foranstaltning, hvilket ikke er en samlet strategi for gennemførelse af bestemte salgsfremmende mål.

Enkeltheder vedrørende de enkelte serier af forslag fremgår af bilag 3.

3.3.2. Programmer på tredjelandsmarkeder

I alt 30 programmer til et samlet budget på 45 mio. EUR blev indledt på tredjelands markeder i tiden frem til afslutningen af 2003³.

Syv medlemsstater deltager i disse programmer. En tredjedel af programmerne køres i fællesskab af to eller flere medlemsstater, dvs. Frankrig, Italien, Spanien, Portugal og Danmark (i et tilfælde). Syv medlemsstater (EL, IRL, L, A, FIN, S, UK) har ikke foreslået noget tredjelandsprogram.

³ Af de 31 godkendte programmer er et belgisk program blevet trukket tilbage, før der blev underskrevet en kontrakt.

Alle markeder, der er opført på listen over lande, for hvilke der ifølge anvendelsesreglerne kan ydes medfinansiering, undtagen Kina, omfattes af mindst et program, selv om et stort flertal af programmer vedrører Nordamerika og Japan. I Kina har der hidtil kun været gennemført en markedsundersøgelse (af F). Dette land vil imidlertid i marts 2004 modtage besøg på højt niveau med henblik på salgsfremmende foranstaltninger (se kapitel 3.4).

Tiltrædelseslandene er opført på listen over eventuelle markeder for tredjelandsprogrammer indtil 5.3.2003. De er blevet fjernet fra listen ved Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2003 for at undgå situationer, hvor programmer måtte afbrydes på tiltrædelsestidspunktet. Fra tiltrædelsesdagen omfattes disse lande af forordningen vedrørende det indre marked.

I alt 6 programmer har en eller flere af tiltrædelses- eller ansøgerlandene blandt målmarkederne. Polen og Den Tjekkiske Republik indgår i fem programmer og Ungarn i tre. Fire programmer har Rumænien eller Bulgarien blandt deres målmarkeder.

Frugt og grøntsager er blandt de hyppigst omfattede sektorer. Ni ud af 30 programmer vedrører frisk frugt og grøntsager, der også indgår i mange tværsektorprogrammer. Den andel af det samlede budget, der hidtil er tildelt, er imidlertid større for kødsektoren (5,7 mio. EUR) end for frugt og grøntsager (3,9 mio. EUR).

En oversigt over produktsektorer og målmarkeder findes i bilag 4.

3.3.3. *Programmer på det indre marked*

Pr. december 2003 var i alt 94 programmer godkendt for det indre EU-marked til et samlet budget på 166,2 mio. EUR og med en EU-medfinansiering på 83,1 mio. EUR. Næsten halvdelen af dette beløb sættes ind i frugt- og grøntsagssektoren (75,9 mio. EUR, 24 programmer). Mejerisektoren modtager ca. 11 % af det samlede budget, økologiske produkter ca. 10 % og vinsektoren ca. 6 % (statistikker pr. land og sektor i bilag 4).

Alle medlemsstater undtagen Luxembourg deltager i programmerne på det indre marked. Italien har fremsendt det største antal forslag (17 godkendte programmer), og Frankrig, Spanien, Tyskland og Østrig har også adskillige programmer i gang. På det indre marked er programmer på tværs af landene en undtagelse, og kun tre er hidtil blevet godkendt.

3.4. **Programmer under direkte forvaltning af GD AGRI**

Som anført ovenfor kan visse foranstaltninger finansieres med 100 % over EU's budget. Sådanne foranstaltninger indledes og forvaltes direkte af Kommissionen og gennemføres med hjælp fra kontrahenter udvalgt ved udbud.

Følgende foranstaltninger i tredjelande er hidtil blevet indledt med direkte forvaltning af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 2702/1999:

1. Tilrettelæggelse af et besøg på højt niveau i Kina med henblik på salgsfremmende foranstaltninger og deltagelse i SIAL fødevarer-messen i marts-april 2004 i Shanghai. Der var på SIAL-messen en EU-stand med logoet "Tasty Europe".

2. Tilrettelæggelse af en oplysningskampagne i USA og Canada om EU-ordninger vedrørende beskyttede oprindelsesbetegnelser (BoB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanterede traditionelle specialiteter (TSGs) og økologisk landbrug.
3. Tilrettelæggelse af en lignende kampagne i Asien (Kina, Japan, Taiwan og Korea).

Oplysningskampagnerne er planlagt til tre år og indledes i løbet af 2004. Formålet med disse foranstaltninger er at oplyse især importører og distributører om EU's kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og om de garantier, de omfatter for europæiske landbrugsprodukter og fødevarer.

Det maksimale årlige budget til ovennævnte direkte forvaltede foranstaltninger er 2,8 mio. EUR.

4. FORBEDRINGER

4.1. Behov for justeringer ifølge Kommissionen

4.1.1. Den europæiske dimension i forbindelse med de salgsfremmende programmer

Begge forordninger (indre marked og tredjelande) indeholder bestemmelser om programmer, der fremlægges i fællesskab af to eller flere medlemsstater og erhvervsorganisationer. Dette sker for at fremhæve den europæiske dimension i forbindelse med de salgsfremmende foranstaltninger. Kommissionens kriterier for at vurdere programforslagene prioriterer forslag, der fremsættes af to eller flere medlemsstater.

I praksis er foranstaltningerne for flere lande stødt på nogle vanskeligheder. Ifølge de deltagende medlemsstaters myndigheder er forvaltningen af disse programmer kompliceret, især på grund af forskellige administrative regler og procedurer i de forskellige medlemsstater. Opstillingen og ændringen af kontrakter, opfølgningen af betalingsanmodningerne eller kontrollen kræver mere tid og koordination end programmer omfattende et enkelt land.

Imidlertid kan nogle af de igangværende programmer for flere lande vurderes som succesfulde og gode eksempler på salgsfremme af europæiske produkter. Ordningen for salgsfremme bør fortsat prioritere programmer omfattende flere lande, og det bør undersøges, hvorledes deres forvaltning kan forenkles. Den europæiske dimension af de salgsfremmende programmer bør også stimuleres på anden måde, se punkt 5.2.

4.1.2. Kvaliteten af forslagene og medlemsstaternes vurdering deraf

Især i de tidlige faser af anvendelsen af den nugældende ordning blev en stor del af de forslag, som medlemsstaterne fremsendte, afvist, fordi de ikke overholdt forordningerne. Kvaliteten af de fremsendte forslag i den seneste serie har været bedre, men der er stadig plads til forbedringer.

Kvaliteten af de foreslåede programmer afhænger hovedsagelig af den ansøgende erhvervsorganisation eller –sammenslutning, der ikke altid kender forordningernes krav fuldstændigt. Medlemsstaterne kan afhjælpe dette ved at give tilstrækkeligt klare instrukser i deres indkaldelser af forslag. Forslag til tiltag til forbedring af kvaliteten ses i punkt 5.2.

4.1.3. *Kontrol af programmer og salgsfremmende materiale*

Ansvar for at kontrollere om det offentliggjorte salgsfremmende materiale er i overensstemmelse med EU's lovgivning og den nationale lovgivning ligger hos medlemsstaterne. I den første periode for de nye forordningers anvendelse lod Kommissionen sine beslutninger om vedtagelse af programmerne ledsage af et krav om at sende udkast til materiale til Kommissionen med henblik på kontrol. Dette blev betragtet som nødvendigt på grund af reaktioner fra offentligheden om noget af det offentliggjorte materiale, der havde et fejlagtigt budskab. Da kravene i den nye ordning imidlertid nu er velkendte, er denne procedure blevet ændret, se punkt 5.2.

4.1.4. *Meddelelse ifølge traktatens artikel 89*

Hvis medlemsstaternes myndigheder støtter en salgsfremmende foranstaltning og reklame for landbrugsprodukter, der henhører under en fælles markedsordning, enten ved direkte finansielle bidrag fra deres budgetter eller ved at bruge andre statsmidler, herunder skattelignende afgifter eller obligatoriske bidrag, finder traktatens bestemmelser om statsstøtte anvendelse⁴. Sådanne foranstaltninger skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 89.

Der kræves også meddelelse i forbindelse med finansielle bidrag fra medlemsstaterne ifølge forordning (EF) nr. 2702/1999 og nr. 2826/2000. Dette er en unødvendig komplikation, fordi medlemsstatens finansiering i dette tilfælde svarer til de bidrag til programmerne, som Fællesskabet har vedtaget. Der bør derfor på grundlag af artikel 89 vedtages en særlig undtagelse fra meddelelsesproceduren i dette tilfælde i overensstemmelse med den politik, der er indført med Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om udvikling i landdistrikter⁵. De relevante ændringer til forordning (EF) nr. 2702/1999 og nr. 2826/2000 foreslås i bilag 5.

4.1.5. *Den salgsfremmende strategis effektivitet*

Den nugældende ordning kan karakteriseres som et vertikalt system, hvor programmernes indhold hovedsagelig afhænger af de interesser, der er knyttet til, og de initiativer, der tages af de erhvervsorganisationer og -sammenslutninger, der opererer i forskellige medlemsstater og på europæisk plan.

Som følge af dette system bliver den strategi, der kommer til udtryk i retningslinjerne (det indre marked) ikke helt effektivt gennemført, især med hensyn til fordelingen af budgettet på de forskellige produktsektorer. Ifølge retningslinjerne for salgsfremmende foranstaltninger på det indre marked skal der foretages en rimelig jævn fordeling af aktiviteterne på de forskellige produktsektorer. Imidlertid har ansøgerorganisationerne hovedsagelig været interesseret i frugt og grøntsager (46 % af den godkendte medfinansiering), medens andre sektorer (vin, hørfibre, grafiske symboler for fjerne regioner) har fået ringe eller meget beskedne opmærksomhed.

⁴ Se – EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2);
– EF-rammebestemmelser for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I (EFT C 252 af 12.9.2001, s. 5).

⁵ Se artikel 51, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80), ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1783/2003 af 29. september 2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70).

Et andet aspekt, for hvilket Fællesskabets tilsigtede strategi for salgsfremmende foranstaltninger ikke er blevet fuldstændigt gennemført, er, at antallet af forslag med henblik på programmer i tredjelande er forblevet ret begrænset. Budgettets bevillinger er blevet underudnyttet både for det indre marked og tredjelande, men for det indre marked er antallet af programmer i stigning, og fuld udnyttelse vil omtrent blive nået i 2004. Medlemsstaterne og erhvervsorganisationerne har hidtil interesseret sig mindre for tredjelande, selv om dette er det område, hvor merværdien på EU-niveau er størst.

Kommissionen har inden for den gældende ordning forholdsvis begrænsede muligheder for at tage initiativer med henblik på oplysning eller salgsfremme som reaktion på markedsudviklinger eller krisesituationer, eller hvis der opstår behov for at informere forbrugerne og andre markedsaktører om en ny udvikling inden for Fællesskabets lovgivning (f.eks. mærkningsordningerne). Kommissionen kan på tredjelandes markeder tilrettelægge sine egne initiativer (direkte forvaltning) og med 100 % fællesskabsfinansiering visse foranstaltninger, som f.eks. deltagelse i messer eller udstillinger, oplysningskampagner om EU's kvalitetsordninger, analyser af nye markeder, handelsbesøg på højt niveau og evalueringsundersøgelser. På det indre marked har Kommissionen kun mulighed for på eget initiativ at deltage i messer og udstillinger i visse tilfælde og for at foretage evalueringer.

På grund af den meget begrænsede interesse, som erhvervsorganisationer og medlemsstater udviser for at gennemføre salgsfremmende programmer inden for visse sektorer og især i tredjelande, bør Kommissionen have større fleksibilitet med hensyn til at tage initiativ til oplysnings- og salgskampagner på europæisk plan. Punkt. 5.2 indeholder et forslag til ændringer af de to forordninger.

4.1.6. Programmernes størrelse og effektivitet

Et yderligere aspekt, for hvilket den nuværende strategis effektivitet skal forbedres, er opdelingen af de disponible bevillinger på et forholdsvis stort antal programmer med et budget, der sandsynligvis er for beskedent til at opnå en væsentlig virkning på de pågældende markeder eller forbrugergrupper.

En ekstern evaluering af Kommissionens tidligere politik for salgsfremmende foranstaltninger bekræfter (se punkt 4.2), at sådanne foranstaltninger normalt skal løbe i mere end et år, og at de må have et tilstrækkeligt omfang for at være effektive. Der bør derfor gives præference til programmer med en varighed og et budget, der er tilstrækkeligt til at sikre, at virkningen på bevidstheden omkring eller holdningen til det pågældende produkt opnås.

En stor del af de løbende programmer har ret begrænset omfang. En tredjedel har et budget på under 600 000 EUR, 15 % af programmerne på det indre marked og 13 % af programmerne i tredjelande har et budget på under 300 000 EUR. Store programmer med et budget på over 2 mio. EUR udgør kun en femtedel af de løbende programmer (enkeltheder i bilag 4).

Der bør fastsættes et minimums- og maksimumsbudget for de udvalgte programmer for dels at undgå en opdeling af bevillingerne på ineffektive programmer, der bruger en uforholdsmæssig stor del af de administrative ressourcer, og på den anden side undgå koncentration af en uforholdsmæssig stor del af budgettet på et lille antal programmer, der kun er til fordel for nogle medlemsstater. Risikoen herfor fremgår af tabel 5 og 11 i bilag 4, der viser, at 35 % af den samlede medfinansiering af programmer for det indre marked går til seks store programmer. For at undgå dette

fremsættes der i punkt 5.2 et forslag med henblik på i rådsforordningerne at indsætte muligheden for at fastsætte et minimum og et maksimum for acceptable budgetter til medfinansierede programmer til salgsfremstød.

4.1.7. *Salgsfremstød som led i udvikling af landdistrikter*

Der blev i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik indsat et kapitel om fødevarekvalitet i ordningen for udvikling af landdistrikter⁶. Ifølge en af foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne er der mulighed for at modtage fællesskabsstøtte til salgsfremmende foranstaltninger som led i programmer til udvikling af landdistrikterne i medlemsstaterne. Der kan ydes støtte til oplysning om samt salgsfremstød og reklame for landbrugsprodukter og fødevarer, der udpeges under visse fællesskabsordninger eller nationale ordninger vedrørende fødevarekvalitet. Støtten kan udgøre indtil 70 % af de støtteberettigede udgifter. Støtten vedrører især produkter med beskyttede geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser eller specificitetsattestering, produkter fra økologisk landbrug og kvalitetsvine samt produkter, der omfattes af fødevarekvalitetsordninger, der er anerkendt i medlemsstaterne.

De to ordninger for støtte til salgsfremstød supplerer hinanden og er indbyrdes forskellige af følgende grunde

- støtte til salgsfremstød i forbindelse med udvikling af landdistrikter ydes kun til foranstaltninger på det indre marked
- støtte til salgsfremstød i forbindelse med udvikling af landdistrikter ydes kun til producentorganisationer, idet modtagerorganisationerne i forbindelse med salgsfremstød for økologiske produkter er erhvervsforeninger eller -sammenslutninger, der er repræsentative for den pågældende sektor
- støtte til salgsfremstød i forbindelse med udvikling af landdistrikter tager sigte på salgsfremmende kampagner og oplysningskampagner for bestemte landbrugsprodukter eller fødevarer, der produceres under godkendte kvalitetsordninger. Støtte til salgsfremstød på det indre marked ifølge forordning (EF) nr. 2826/2000 er koncentreret om økologiske kampagner for en sektor, et emne, et produkt eller en produktionsmetode.

De to ordninger er i princippet forskellige, men i praksis ligger de godkendte programmer på det indre marked vedrørende produkter med geografiske betegnelser tæt på den type aktioner, der kunne støttes i forbindelse med udviklingen af landdistrikter. Risikoen for overlapning kunne minimeres som anført under punkt 5.2.

4.2. **Resultaterne af en eksterne evaluering af EU-salgsfremstød**

Kommissionen fik i begyndelsen af 2003 foretaget en ekstern evaluering af Fællesskabets politik for salgsfremmende foranstaltninger i perioden 1994–2000. Selv om denne undersøgelse vedrører en politik, der blev gennemført, før den nugældende ordning blev indført, er nogle af resultaterne også af interesse for den nuværende ordning:

- de salgsfremmende foranstaltninger på EU-plan for økologiske produkter har ført til positive resultater ved at forbedre europæiske produkters image og

⁶ Forordning (EF) 1783/2003 om ændring af forordning (EF) 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for landbruget.

forbrugernes kendskab til deres kvaliteter i tredjelande (dette gælder især olivenolie). På det indre marked har disse foranstaltninger bidraget til at skabe et handelsmiljø, der har hjulpet produkterne til at komme ind på nye markeder

- i visse tilfælde har investeringerne i salgsfremstøds-kampagnerne ikke været tilstrækkeligt store til, at en virkning kunne nås. Generelt er der behov for en selektiv metode og forholdsvis store budgetter.
- generelt har fællesskabsfinansierede salgsfremstød for økologiske produkter ikke haft en systematisk multiplikatorvirkning på de private investeringer i salgsfremme. Imidlertid har de været nyttige som forberedelse til private tiltag, især hvis produkterne var forholdsvis nye på markedet
- domineres markedet af private varemærker, forbliver private firmaer forholdsvis uberørte af Fællesskabets kampagner. I disse tilfælde er merværdien af EU's salgsfremstød begrænsede, idet private varemærker konkurrerer om at øge deres relative markedsandele med reklamebudgetter, der ligger noget over Fællesskabets
- med hensyn til synergien mellem nationale kampagner og EU-kampagner var der for nogles vedkommende tale om betydelige ligheder, hvilket førte til gensidig opbakning, mens andre havde et klart andet mål og indhold
- en efterfølgende evaluering af EU-salgsfremstødene er vanskelig, fordi der hverken under eller umiddelbart efter kampagnerne er blevet gennemført målinger af påvirkning, deltagelse osv. Resultatmålinger burde være en integreret del af alle salgsfremstød.

4.3. Forslag fra erhvervsorganisationer

Kommissionen har under udarbejdelsen af rapporten hørt erhvervsorganisationer, der repræsenterer forskellige landbrugssektorer. Især følgende emner blev fremhævet i deres bidrag:

- *Den administrative byrde i forbindelse med fremsendelsen af forslag og forvaltningen af programmer er for tung.*

Kritikken vedrører den tid, der går fra fremsendelsen af forslagene til den endelige beslutning, og det detaljeringniveau, der kræves på dette tidlige stadium. Ligeledes kritiseres gennemsigtigheden af Kommissionens beslutninger, når den godkender eller afviser forslag. Med hensyn til forvaltningen af løbende programmer kritiseres pligten til at få udkast kontrolleret af medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen samt kravene om rapportering, der betragtes som overvældende.

Kommissionen er enig i, at det er nødvendigt at forenkle processen ved vedtagelsen af forslag til medfinansiering og ved forvaltningen af løbende programmer. De relevante forslag ses i punkt 5.2.

Med hensyn til gennemsigtigheden i forbindelse med grundene, til at forslag afvises, fremlægger Kommissionen sine begrundelser i de fact sheets, der udarbejdes for hvert forslag og uddeles til medlemsstaternes repræsentanter i forvaltningskomitéen. Det er medlemsstaterne der skal underrette ansøgerne om beslutningen og dens begrundelse. Kommissionen har efter anmodning fremsendt kopier af disse fact sheets til "Den stående gruppe for salgsfremmende foranstaltninger under Den rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen.

- *Kravene i forbindelse med udvælgelsen af gennemførelsesorganisationer er for komplicerede.*

Ifølge gældende forordninger skal organerne til gennemførelse af programmerne udvælges af de forslagsstillende organisationer før fremsendelsen af forslaget til medlemsstaten. Gennemførelsesorganet skal være et særskilt organ, der er uafhængigt af den forslagsstillende organisation, og den skal udvælges på grundlag af en udbudsprocedure.

Formålet med dette krav er at få kontrol med omkostningerne ved hjælp af konkurrence og undgå en situation, hvor et begrænset antal organisationer ville få et *faktisk* monopol på gennemførelsen af salgsfremmende foranstaltninger.

Erhvervsorganisationerne kritiserer denne ordning, fordi den indebærer en risiko og medfører yderligere omkostninger for de forslagsstillende organisationer, og fordi i nogle lande og for visse typer aktiviteter (især messer og udstillinger) har de organisationer, der fremsætter forslag samtidig erfaring med og er kompetente ved gennemførelsen af salgsfremmende foranstaltninger.

Kommissionen er enig i, at kravet vedrørende gennemførelsesorganerne og deres udvælgelse kan forenkles og tydeliggøres. Et forslag findes i punkt 5.2.

- *Der skal stilles tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, og medlemsstaternes medfinansiering bør ikke være obligatorisk.*

Erhvervsorganisationerne mener, at Fællesskabets medfinansiering af salgsfremmende foranstaltninger er ønskelig og ønsker at den fortsætter, især i forbindelse med ordningerne på det indre marked. Der blev fremsat forslag om at øge budgetmidlerne under hensyn til udvidelsen

Der blev fremsat adskillige forslag med henblik på at ændre medfinansieringssatserne mellem medlemsstaterne og erhvervsorganisationerne for så vidt angår de (50 %) af programudgifterne, der ikke finansieres af Fællesskabet. Medlemsstaternes pligt til at finansiere 20 % begrænser erhvervsorganisationernes muligheder for at deltage, hvis medlemsstaterne ikke har afsat budgetmidler til dette formål.

Kommissionen er enig i, at der bør være større smidighed i forbindelse med den del, der ikke finansieres af Fællesskabet. Relevante forslag findes i punkt 5.2.

- *Listen over støtteberettigede produkter bør udvides.*

Produkter, for hvilke der kan ydes medfinansiering ifølge forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 er fastsat i bilagene til de relevante Kommissionsforordninger⁷. Disse bilag skal tages op til behandling hvert andet år. Siden gennemførelsesreglerne blev vedtaget, er listen over berettigede produkter allerede blevet ændret adskillige gange, idet blomster og levende planter er tilføjet blandt berettigede produkter i tredjelande og olivenolie og hør for så vidt angår det indre marked. Erhvervsorganisationerne og –sammenslutningerne og nogle medlemsstater har fremsat forslag vedrørende produkter, som de ønsker at tilføje på disse lister. De foreslår også, at der bør foretages ændringer, hvor markedsudviklingen berettiger det.

⁷

Se Kommissionens forordninger som anført under afsnit 3.1.

Kommissionen er enig i, at listen over berettigede produkter bør revideres under hensyn til udviklingen i markedssituationen og de forskellige sektorerers behov. En undersøgelse af de relevante bilag til anvendelsesreglerne vil blive indledt i første halvdel af 2004.

5. KONKLUSIONER OG AKTIONER

5.1. Generelle konklusioner

Der blev ved den nye politik for salgsfremmende foranstaltninger, som blev vedtaget i 1999/2000, foretaget betydelige ændringer af de foranstaltninger, der tidligere har været gennemført. De vigtigste fornyelser består af følgende:

- overgang til en ordning, hvor Kommissionen foretager en direkte forvaltning, og hvor initiativet og forvaltningsansvaret tilfalder erhvervsorganisationerne og medlemsstaterne
- harmoniseret tredelt finansiering for alle berettigede sektorer, idet finansieringen opdeles mellem EU, medlemsstaterne og erhvervsorganisationerne
- den økologiske karakter af EU's salgsfremmende foranstaltninger fremhæves med fokus på sektorer og emner i stedet for enkeltprodukter.

Gennemførelsen af de to rådsforordninger om indførelse af den nye politik begyndte først gradvist i 2001 for tredjelande og i 2002 for det interne marked, og 2003 var det første år, hvor ordningen var fuldstændigt gennemført. Det er derfor for tidligt at vurdere resultaterne af de salgsfremmende aktiviteter, der er blevet indledt under den nye ordning. En yderligere rapport om anvendelsen af de to forordninger (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 forventes fremlagt ved udgangen af 2006 med en analyse af den måde, hvorpå ordningen fungerer og de opnåede resultater.

De administrative rammer for ordningens drift er nu blevet oprettet og de erhvervsorganisationer, der har en central rolle ved starten af programmerne er efterhånden ved at blive fortrolige med bestemmelsernekravene. Generelt foregår gennemførelsen som planlagt. Der er to hovedproblemer, som skal løses:

- erhvervsorganisationerne og medlemsstaterne har vist betydelig interesse for at påbegynde programmer på det indre marked. En del af disse forslag er imidlertid hovedsagelig af national interesse og med begrænset europæisk merværdi. Der bør lægges større vægt på programmer af interesse i EU-sammenhæng og på at sikre synergi mellem nationale aktiviteter og EU-aktiviteter
- med hensyn til tredjelande viser erhvervsorganisationerne mindre interesse. Antallet af forslag er fortsat begrænset, og selv om nogle af de løbende programmer kan vurderes til at være af god kvalitet, er porteføljen af tredjelandsprogrammer ikke tilstrækkelig stærk til, at EU-produkterne opnår betydelig synlighed. Der kræves mere effektive ordninger til gennemførelsen af eksportfremmende programmer af høj kvalitet, som giver betydelig synlighed. Kommissionen bør have mulighed for at tage initiativer til samarbejde med interesserede medlemsstater og deres erhvervsorganisationer.

5.2. **Aktioner**

Efter Kommissionens opfattelse bør den nuværende ordning for støtte til salgsfremmende foranstaltninger som omhandlet i forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 i det væsentlige fortsættes. For at forbedre den måde, hvorpå den fungerer, og forenkler forvaltningen er følgende justeringer nødvendige. Forslag til ændringer af Rådets forordninger fremgår af vedlagte forslag.

De salgsfremmende programmets europæiske dimension

- Flerlandeprogrammer bør fortsat prioriteres, og deres forvaltning bør lettes. Kommissionen vil træffe foranstaltninger med henblik herpå, f.eks. ved at forlænge fristerne for underskrivelsen af kontrakterne, udarbejde en særskilt standardkontrakt for flerlandeprogrammer og ved i gennemførelsesreglerne at tage højde for organisatoriske tiltag og udgifterne til deres koordinering.
- Der bør indføres en mekanisme, der gør det lettere at søge efter komplementaritet og synergi mellem regionale og/eller nationale programmer og EU-medfinansierede programmer. Kommissionen vil derfor oprette en arbejdsgruppe bestående af myndigheder med ansvar for salgsfremmende politikker på nationalt plan fra de interesserede medlemsstater, offentlige eller halvoffentlige organer, der arbejder med nationale salgskampagner, andre eksperter og Kommissionen.

En sådan gruppe kunne

- fremsætte forslag til udvikling af en strategi for salgsfremme på EU-plan
- forbedre samarbejdet mellem og de fælles initiativer, der tages af medlemsstaterne og de organer på nationalt plan og EU-plan, der arbejder med salgsfremmende foranstaltninger
- tage initiativer til at arrangere fælles salgsfremmende programmer i tredjelands eller programmer, der dækker adskillige medlemsstater.

Forslagenes kvalitet

- Medlemsstaterne bør forbedre evalueringen af forslagene og allerede på deres niveau afvise forslag, der ikke kan tages i betragtning. De bør også sikre, at deres indkaldelser af forslag indeholder tilstrækkelig klare instrukser om, hvilke forslag, der kan komme i betragtning.
- Kommissionen kan rådgive om udarbejdelsen af forslag og om, hvilke programmer, der kan tages i betragtning. Der skal fastlægges en struktur for og et minimumsindhold af de fremlagte forslag i de retningslinjer, der skal vedlægges ansøgningsreglerne.

Forbedret forvaltning og forbedring af procedurerne

- Kommissionen vil ikke længere foretage forudgående kontrol af udkast til materiale, for at undgå den dobbelte kontrol både fra medlemsstaterne og Kommissionens side, der kritiseres af nogle erhvervsorganisationer. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal derfor sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til forvaltningen og til kontrollen af de salgsfremmende programmer, som de har ansvaret for. De skal sikre, at det salgsfremmende materiale, der offentliggøres under deres ansvar, er i

overensstemmelse med reglerne og velegnet. Derfor vil Kommissionen stille dokumentation til rådighed, der giver rådgivning om de vigtigste elementer, der skal kontrolleres, før der gives tilladelse til offentliggørelse. Om nødvendigt vil den rådgive om, hvorvidt materialet er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

- De rapporteringskrav, der fastsættes i anvendelsesreglerne, skal forenkles ved at begrænse antallet af årlige rapporter. Kommissionen vil vedtage en tilsvarende ændring i gennemførelsesreglerne
- Kommissionen vil gennemføre kontroller på stedet, hvor det er nødvendigt, og deltage i medlemsstaternes kontroller af programmer som omhandlet i gennemførelsesreglerne til forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000.
- Styringsgrupper bestående af repræsentanter fra Kommissionen, de involverede medlemsstater og de forslagsstillende organisationer er obligatoriske for tredjelandsprogrammer. Det er et nyttigt instrument til overvågning af programmernes iværksættelse og bør også indgå i forordningen om programmer vedrørende det indre marked. Et forslag til ændring af forordning (EF) nr. 2826/2000 indgår i vedlagte forslag.
- Kommissionen foreslår ændringer til forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 for at fastsætte en undtagelse fra meddelelsesproceduren ifølge traktatens artikel 87–89 for medlemsstaternes finansielle bidrag til salgsfremmende foranstaltninger som led i disse forordninger.
- Det er nødvendigt at fastholde den almindelige regel om, at gennemførelsesorganerne skal udvælges ved en udbudsprocedure, men kravene vedrørende disse organer og deres udvælgelse skal tydeliggøres og forenkles. Det kunne på visse betingelser tillades den forslagsstillende organisation at udføre særlige begrænsede aktioner inden for et program, og gennemførelsesorganet kunne på bestemte betingelser udvælges, efter at forslaget er vedtaget af Kommissionen. Kommissionen vil foretage de nødvendige ændringer i gennemførelsesreglerne.

En mere effektiv strategi for salgsfremstød

- Muligheden for at tilrettelægge oplysningskampagner med 100 % fællesskabsstøtte bør udvides til det indre marked og foruden kampagner om oprindelse og om økologisk landbrug bør denne mulighed også omfatte andre fællesskabsordninger, f.eks. mærkning og kvalitetsstandarder.
- Kommissionen bør kunne igangsætte programmer for salgsfremstød og oplysning i tredjelande for sektorer, produkter eller emner, som der er bred interesse for på europæisk plan, eller for hvilke erhvervsorganisationerne og/eller medlemsstaterne ikke har vist interesse.
- Ovennævnte arbejdsgruppe kan rådgive om, hvilke foranstaltninger Kommissionen kan igangsætte. Den stående gruppe for salgsfremmende foranstaltninger under Den rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen kan eventuelt høres.

- For at undgå en opdeling af finansieringen for små og ineffektive programmer på den ene side og sikre en afbalanceret fordeling af budgettet på den anden bør der i forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 indsættes en mulighed for i de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen skal fastsætte, at fastsætte et minimum og maksimum for acceptable budgetter for samfinansierede salgsmønstersprogrammer.

Forslagene til de relevante ændringer af forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 findes i vedlagte forslag.

Sameksistens med finansieringen til salgsmønsters ifølge ordningen for udvikling af landdistrikter

- Den sideløbende anvendelse af disse to ordninger bør følges nøje og der bør udarbejdes en vurdering af deres komplementaritet i en rapport, der skal fremlægges senest i 2006.
- Kommissionen vil ændre gennemførelsesreglerne til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 for at undgå overlappning af de to tilskudssystemer.

Medfinansieringssatser

- Trepartsfinansieringen af salgsmønstersprogrammerne og mekanismerne til indirekte forvaltning under den nugældende ordning bør opretholdes, ligesom de vigtigste ordninger for Fællesskabets tilskud til salgsmønsters foranstaltninger og oplysningskampagner for landbrugsprodukter bør bevares. Fællesskabets finansieringsandel bør dog ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger til programmet, men der må indrømmes større smidighed med hensyn til de andele, der ikke finansieres af Fællesskabet.
- Godkendelse af skattelignende afgifter som finansieringskilde medfører allerede, at visse forslagsstillende organisationer *reelt* dækker hele den del, som Fællesskabet ikke finansierer. Denne mulighed bør bevares, men reglerne for den obligatoriske del (i øjeblikket medlemsstaterne 20 % – forslagsstillende organisation 30 %) kan lempes, således at medlemsstaterne fra sag til sag kan afgøre, hvor stor en finansiering de vil tildele et program. Imidlertid bør et minimumsbidrag fra den forslagsstillende organisation (f.eks. 20 %) være obligatorisk. Forslag til ændringer af forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 svarende til ovennævnte findes i vedlagte forslag.
- Selv om medlemsstaternes finansieringsandel er lav eller udebliver bør deres ansvar for tilsyn og kontrol med programmerne opretholdes. Den nugældende ordning for indirekte forvaltning via EUGFL-betalings- og kontrolsystemet, hvor medlemsstaterne har en central forvaltningsrolle, bør ikke ændres til et system med direkte tilskud fra Kommissionen til de forslagsstillende organisationer, selv om der herved ville blive større smidighed med hensyn til finansieringsandelene.
- For at forenkle udarbejdelsen og vurderingen af forslag bør de nuværende degressive EU-medfinansieringssatser for flerårige programmer (60 %–40 %) bortfalde, og Fællesskabets medfinansiering fastsættes til 50 % årligt for programmet. De relevante ændringer til forordningerne (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 findes i vedlagte forslag.

Budgetbevillinger

- Som følge af udvidelsen bør det samlede budgetbeløb til støtte for salg fremstød ifølge forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 opretholdes på mindst nuværende niveau. Inden for denne samlede bevilling bør midlerne imidlertid overføres fra det indre marked til aktioner i tredjelande under hensyn til de realistiske muligheder for at gennemføre effektive programmer på disse markeder.

Produkter og emner, der kan komme i betragtning

- Den nuværende ordning til fastsættelse af produkter og sektorer, der kan komme i betragtning med hensyn til tilskud, er korrekt og bør ikke ændres. Beslutninger om tilføjelser eller udelukkelse af produkter bør baseres på en samlet vurdering af markedssituationen og –udsigterne for dem, på situationen og udviklingen for import og eksport i de pågældende sektorer og på behovet for at oplyse forbrugerne om geografiske betegnelser, mærkning eller om kvalitetsgarantisystemer. Kommissionen bør fortsætte med at bestemme de pågældende produkter efter høring af forvaltningskomitéen og den stående gruppe for salg fremmende foranstaltninger under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen.
- Kommissionen vil undersøge forordningerne om fastsættelse af de produkter, sektorer og markeder, der kan komme i betragtning i 2004, under hensyn til de forslag, som erhvervsorganisationerne og medlemsstaterne har fremsat. Den på dette grundlag opstillede liste bør afbalanceres således, at alle medlemsstaterne kan deltage i salg fremstødene især for produkter, der møder skærpet konkurrence enten i tredjelande eller på det indre marked fra importerede produkter.

Forenkling af lovgivningen

- Erfaringerne viser, at den praktiske gennemførelse af de to ordninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000, kan ske ved ens procedurer med hensyn til fremlæggelse af forslag, beslutningstagning og kontrol. Der er vedlagt forslag til harmonisering af de relevante bestemmelser i de to forordninger.

BILAG 1 – PRODUKTER OG MARKEDER, SOM EU KAN MEDFINANSIERE

1. MARKEDER OG PRODUKTER, SOM KAN KOMME I BETRAGTNING (TREDJELANDE)

(Kommissionens forordning (EF) nr. 2879/2000, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2171/2003)

Markeder

– Schweiz	– Sydøstasien
– Norge	– Indien
– Rumænien	– Mellemøsten
– Bulgarien	– Nordafrika
– Rusland	– Den Sydafrikanske Republik
– Japan	– Nordamerika
– Kina	– Latinamerika
– Sydkorea	– Australien og New Zealand

Produkter

– Okse- og svinekød, fersk, kølet eller frosset, forarbejdede produkter og kødtilberedninger	– spiritus med beskyttet geografisk eller traditionel betegnelse
– kvalitetsfjerkrækød	– friske og forarbejdede frugter og grøntsager
– ost og yoghurt	– forarbejdede korn- og risprodukter
– olivenolie og spiseoliven	– spindhør.
– kvbd, bordvin med geografisk betegnelse	

2. PRODUKTER, SOM KAN KOMME I BETRAGTNING (DET INDRE MARKET)

(Kommissionens forordning (EF) nr. 94/2002, senest ændret den 2.2.2004 ved forordning (EF) nr. 185/2004)

- Friske frugter og grøntsager
- forarbejdede frugter og grøntsager
- mejeriprodukter
- kvbd, bordvin med geografisk betegnelse
- olivenolie og spiseoliven
- blomster og levende planter
- spindhør
- oksekød, fersk, kølet eller frosset
- æg.

BILAG 2 – SALGSFREMMEDE FORANSTALTNINGER – FINANSIERINGSMULIGHEDER

Aktivitetstype	Erhvervs- og brancheorganisationer	Medlems- stat	EU	Kommentar
PR-virksomhed	30 %	20 %	50 %	Undtagelsestilfælde
salgsfremstød, reklame	50 %	–	50 %	
Arrangementer, messer, udstillinger	30 %	20 %	50 %	I bestemte tilfælde
	–	–	100 %	
Oplysningskampagner for kvalitetsvin (kvbd)	30 %	20 %	50 %	
Markedsundersøgelser (kun tredjelande)	30 %	20 %	50 %	I bestemte tilfælde
	–	–	100 %	
Oplysningskampagner for BOB, BGB og GTS og for økologisk landbrug	30 %	20 %	50 %	Kun på det indre marked
	–	50 %	50 %	På det indre marked, når der ikke foreligger forslag fra erhvervslivet
	–	–	100 %	Kun i tredjelande
Besøg på højt plan (kun tredjelande)	–	–	100 %	
Evaluering	–	–	100 %	

Artikel 2, 7 og 9 i Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 og artikel 2, 6, 7 og 9 i Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000.

BILAG 3 – FORSLAG, DER ER MODTAGET FOR TREDJELANDE OG DET INDRE MARKED

1. FORSLAG MED HENBLIK PÅ TREDJELANDSMARKEDER

Første serie: Beslutning K(2001) 4005 af 18.12.2001 (tredjelande)

- 33 forslag til et samlet beløb af 50,3 mio. EUR.
- 18 programmer blev godkendt til medfinansiering, hvoraf salgsfremmende foranstaltninger tegnede sig for 19,6 mio. EUR og EU-medfinansieringen for 9,8 mio. EUR.
- Vigtigste områder og lande: Det Fjerne Østen, USA og udvidelseslandene. Produkter: vin, frugt og grøntsager, ost og svinekød.
- Af de 18 programmer løber 6 i et år (2002), 3 løber i to år og 9 løber i tre år.

Anden serie: Beslutning K(2003) 15 af 16.1.2003 (tredjelande)

- 19 forslag til et samlet beløb af 24,3 mio. EUR.
- 6 programmer blev godkendt til medfinansiering til et samlet beløb af 14,1 mio. EUR og med en EU-medfinansiering på 7,0 mio. EUR.
- Vigtigste lande: Japan, USA, Canada, Rusland, Polen og Tjekkiet. Produkter: vin, frugt og grøntsager, ost og svinekød.
- Et belgisk program blev trukket tilbage af ansøgeren, inden der blev indgået kontrakt. Af de resterende 5 programmer løber 3 i to år og 2 i tre år (2003–2005).

Tredje serie: Beslutning K(2003) 3404 af 29.9.2003 (tredjelande)

- Der blev modtaget ti programmer til et samlet beløb af 13,15 mio. EUR.
- Syv kunne tages i betragtning, samlet beløb 11,6 mio. EUR og en EU-medfinansiering på 5,8 mio. EUR.
- De fleste af de godkendte programmer vedrørte flere produkter.
- Fire af de syv var italienske programmer, og de resterende repræsenterede en fælles indsats fra flere medlemsstater.

2. FORSLAG VEDRØRENDE DET INDRE MARKED

Første serie: Beslutning K(2002) 3116 endelig af 22.8.2002 (det indre marked)

- 120 forslag til et samlet beløb af 154 mio. EUR. Når man ser bort fra Luxembourg, deltog alle medlemsstaterne.
- 40 programmer til et samlet beløb af 64,2 mio. EUR og med en EU-medfinansiering på 32,1 mio. EUR blev godkendt til medfinansiering.
- De vigtigste markeder er markederne i de store medlemsstater. Produkter: vin, frugt og grøntsager, mælk og ost, økologiske produkter, blomster og mærkningssystemer.
- Af de 40 programmer løber 7 i et år, 8 i to år og 25 i tre år.
- De mest almindelige grunde til, at Kommissionen måtte afvise et så stort antal af disse programmer, var uregelmæssigheder i procedurerne for udvælgelse af

gennemførelsesorganet (hvis et sådant organ overhovedet blev udvalgt), fremme af særlige mærker eller oprindelser og manglende overensstemmelse med retningslinjerne i almindelighed.

Anden serie: Beslutning K(2003) 1926 endelig af 20.6.2003 (det indre marked)

- 30 forslag til et samlet beløb af 50 mio. EUR. Ti medlemsstater forelagde forslag.
- 20 programmer til et samlet beløb af 38,4 mio. EUR og med en EU-medfinansiering på 19,2 mio. EUR blev accepteret.
- Markederne er hovedsagelig de forslagsstillende organisationers hjemmemarkeder. Produkter: vin, frugt og grøntsager, mælk og ost, økologiske produkter og blomster.
- Af de 40 programmer løber 9 run i et år, 3 i to år og 8 i tre år.

Tredje serie: Beslutning K(2003) 3546 af 2.10.2003 (det indre marked, olivenolie)

- Olivenolie blev optaget på listen over omfattede produkter ved en ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 94/2002 i marts 2003. For at sikre, at der kunne forelægges forslag samme år, blev der fastsat en bestemt dato for forelæggelse af programmer for olivenolie. Disse programmets løbetid blev fastsat til 1 år i retningslinjerne.
- Fem programmer blev forelagt af Spanien, Grækenland og Italien. Alle fem blev godkendt. Pakken beløb sig til i alt 4,9 mio. EUR, og EU-finansieringen udgjorde 2,4 mio. EUR. Et af programmerne blev senere trukket tilbage, hvilket resulterede i en nedsættelse af EU-finansieringen til 1,1 mio. EUR.

Fjerde serie: Beslutning K(2003) 5257 af 30.12.2003 (det indre marked)

- 36 forslag til et samlet beløb af 68,1 mio. EUR.
- 29 programmer til et samlet beløb af 58,5 mio. EUR og med en EU-finansiering på 29,2 mio. EUR blev godkendt.
- 12 forskellige medlemsstater forelagde forslag.

**BILAG 4 – PROGRAMMER, DER BLEV GODKENDT I 2001–2003
TABELLER EFTER LAND, PRODUKTSEKTOR, LØBETID OG BUDGET**

I. TREDJELANDE

Tabel 1 – Godkendte programmer 2001–2003 efter forslagsstillende medlemsstat

Medlemsstat	Budget mio. EUR		Antal godkendte programmer
	I alt	EU-medfinansiering	
Belgien	1,6	0,9	3
Danmark	1,5	0,8	1
Frankrig	5,2	2,6	4
Italien	7,0	3,5	8
Spanien	3,6	1,8	1
Nederlandene	0,3	0,3	1
Portugal	1,4	0,7	3
Flere MS	24,5	12,2	10
I alt	45,1	22,6	30

Tabel 2 – Godkendte programmer efter mållande

Målland	Antal programmer	Deltagende medlemsstater
Nordamerika	15	Flere (4), B (1), E (1), F (2), I (6), P (1)
Japan	14	Flere (3), B (2), DK (1), E (1), F (2), I (4), NL (1)
Schweiz	5	Flere (1), F (2), P (1), I (1)
Polen	5	Flere (2), B (2), F (1)
Tjekkiet	5	Flere (1), B (2), F (1), I (1)
Latinamerika	4	Flere (1), E (1), P (2)
Mellemøsten	4	B (1), F (1), I (1)
Sydøstasien	3	Flere (2), B (1)
Norge	3	Flere (1), F (1), I (1)
Ungarn	3	Flere (1) B (2)
Rusland	3	B (1), P (1), I (1)
Sydkorea	2	B (2)
Rumænien	2	B (2)
Bulgarien	2	B (2)
Kina	1	F (1-markedsundersøgelse)
Hongkong	1	Flere (1)
Australien+ NZ	1	I (1)
Indien	1	Flere (1)
Nordafrika	1	B (1)
Sydafrika	1	B (1)

Tabel 3 – Godkendte programmer 2001–2003 efter medlemsstater og produktsektor

Produktsektor	EU medfinansiering (mio. EUR)	Antal programmer	Deltagende medlemsstater
Flere produkter	7,6	9	Flere (3), I (4), E (1), P (1)
Frukt og grøntsager	3,9	9	Flere (4), F (2), B (1), NL(1), P (1)
Mælk og mejeriprodukter	2,4	3	F (2), I (1)
Oliven	0,3	1	I (1)
Pasta	0,8	1	I (1)
Vin	1,9	4	Flere (2), I (1), P (1)
Kød	5,8	3	Flere (1), B (1), DK (1)
I alt	22,7	30	

Tabel 4 – Programmernes løbetid

Løbetid (år)	Antal programmer	EU-medfinansiering	
		Mio. EUR	%
1	7	2,3	10,6
2	8	7,0	30,9
3	15	13,3	58,5
I alt	30	22,6	100,0

Tabel 5 – Godkendte programmer efter budgettets størrelse

Organisation	Antal progr.	% af progr.	Budget i alt (mio. EUR)	% af budgettet
Programmets samlede budget (mio. EUR)				
0,1 – 0,3	4	13,3	0,7	1,6
0,3 – 1,0	13	43,3	8,9	19,7
1,0 – 2,5	7	23,3	8,9	19,8
> 2,5	6	20,0	26,6	58,9
I ALT	30	100	45,1	100,0

II. DET INDRE MARKED

Tabel 6 – Godkendte programmer 2001–2003 efter produktsektor

Produktsektor	Budget (mio. EUR)			Antal programmer
	I alt	EU-medfinansiering	%	
Frugt & grøntsager	75,9	38,0	45,7	24
Blomster, planter, træer	10,5	5,3	6,3	9
Mejeriprodukter	17,5	8,8	10,5	16
Oliven/olivenolie	4,9	2,4	3,1	5
Økologisk	16,7	8,3	10,0	14
BOG/BGB/GTS	11,8	5,9	7,1	6
Vin	10,3	5,2	6,2	8
Flere produkter	5,0	2,5	3,0	3
Oksekød	13,4	6,7	8,1	9
I alt	166,2	83,0	100,0	94

Tabel 7 – Godkendte programmer 2001–2003 efter forslagsstillende medlemsstat

Medlemsstat	Budget mio. EUR			Antal programmer
	I alt	Med-finansiering	%	
Østrig	9,6	4,8	6	5
Belgien	3,5	1,7	2	5
Danmark	7,3	3,6	4	4
Finland	1,2	0,6	1	2
Frankrig	38,5	19,3	23	13
Tyskland	11,9	5,9	7	10
Grækenland	4,8	2,4	3	5
Irland	0,7	0,3	0,4	2
Italien	28,0	14,0	17	24
Nederlandene	6,9	3,5	4	4
Portugal	0,4	0,2	0,3	1
Spanien	33,1	16,6	20	8
Sverige	2,7	1,3	2	4
Det Forenede Kongerige	4,5	2,3	3	4
Flere MS	13,0	6,5	8	3
I alt	166,2	83,0	100	94

Tabel 8 – Antal godkendte programmer efter medlemsstat og produktsektor

Medlemsstat	F&G	BPT	Mælk	O/OO	BOB	Økol.	Vin	Flere	Oksek.	I alt
Østrig	1	1	1			1	1			5
Belgien	1	2	1			1				5
Danmark		1	1			1			1	4
Finland			2							2
Frankrig	4		2		2	3	1		1	13
Tyskland	4	1	1		1		1	1	1	10
Grækenland				2	1		1	1		5
Irland	1		1							2
Italien	4	1	3	2	2	6	2	1	3	24
Nederland.	2	1							1	4
Portugal	1									1
Spanien	3		1	1			2		1	8
Sverige	1	1	1			1				4
UK		1	2						1	4
Flere MS	2					1				3
I alt	24	9	16	5	6	14	8	3	9	94

F&G = Frugt & grøntsager
 BPT = Blomster, planter, træer
 Mælk = mælk og mejeriprodukter
 O/OO = oliven og olivenolie

BOB = BOB/BGB/GTS
 Økol. = økologisk
 Flere = kombination af flere produkter
 Oksek. = oksekød

Tabel 9 – Programmernes løbetid

Løbetid (år)	Antal programmer	EU-medfinansiering	
		mio. EUR	%
1	28	11,6	14,0
2	18	11,3	13,6
3	48	60,1	72,1
I alt	94	83,0	100,0

Tabel 10 – Vejledende budgetter i retningslinjerne og godkendt medfinansiering pr. produktsektor

Budget (mio. EUR)	Retningslinje		Afgørelser medfinansiering		Antal godkendte programmer
Produktsektor	<i>mio. EUR</i>	%	<i>mio. EUR</i>	%	
Frugt & grøntsager	9	18	38,0	46	24
Blomster, planter, træer	4	8	5,3	6	9
Mejeriprodukter	6	12	8,8	11	16
Oliven/olivenolie	6	12	2,4	3	5
Økologisk	6	12	8,3	10	14
BOB/BGB/GTS	4	8	5,9	7	6
Vin	6	12	5,2	6	8
Oksekød	6	12	6,7	8	9
Grafisk symbol fjerntliggende regioner	3	6	0,0	0	0
Spindhør	1	2	0,0	0	0
Flere produkter			2,5	3	3
I alt	51	100	83,0	100	94

Tabel 11 – Godkendte programmer efter budgetstørrelse

Programmets samlede budget (mio. EUR)	Antal progr.	% af progr.	Budget i alt mio. EUR	% af budgettet
0,1 – 0,3	14	14,9	3,1	1,9
0,3 – 1,0	32	34,0	19,6	11,8
1,0 – 2,5	30	31,9	47,0	28,3
2,5 – 4,0	12	12,8	38,2	23,0
> 4,0	6	6,4	58,1	35,0
SAMLET BELØB I ALT programmer	94	100	166,0	100,0

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og af forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999⁸ og (EF) nr. 2826/2000⁹, som er analyseret i den rapport, Kommissionen forelagde for Europa-Parlamentet og Rådet i marts 2004, bør visse bestemmelser i disse forordninger revideres.
- (2) En harmonisering af bestemmelserne om forelæggelse og udvælgelse af forslag, overvågningen af programmerne samt høring og teknisk bistand i forbindelse med forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 skulle føre til en forenklet forvaltning af de to ordninger. Navnlig bør forslagsstillende organisationer have mulighed for selv at gennemføre visse dele af programmerne og for at udvælge gennemførelsesorganer på et senere stadium i proceduren.
- (3) En opsplitning af finansieringen på små og ineffektive programmer bør undgås, og der bør sikres en afbalanceret fordeling af de disponible budgetmidler ved, at der fastsættes minimums- og maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de forelagte programmer.
- (4) Kommissionen bør have større mulighed for at iværksætte salgsfremmende foranstaltninger og oplysningskampagner i tredjelande i tilfælde, hvor sådanne foranstaltninger er af interesse for hele EF og erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer ikke har forelagt nogen hensigtsmæssige foranstaltninger.

⁸ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7.

⁹ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

Kommissionen bør også have mulighed for at iværksætte oplysningskampagner på det indre marked for EF-ordninger, som vedrører kvalitet og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer.

- (5) På baggrund af erfaringerne med anvendelsen af bidraget, der gradvis falder fra 60 til 40 % for flerårige programmer, bør bestemmelserne om EF-bidraget til sådanne programmer forenkles samtidig med, at EF-bidraget på 50 % af de faktiske omkostninger ved hvert enkelt program bibeholdes.
- (6) Den andel af bidraget, som den eller de pågældende medlemsstater og den eller de forslagsstillende organisationer tegner sig for, bør gøres mere fleksibel, idet den forslagsstillende organisation dog bør være forpligtet til at tegne sig for en bestemt minimumsandel af finansieringen.
- (7) Det er meget vigtigt, at de materialer, der anvendes i oplysningskampagner og salgsfremstød, kontrolleres til konstatering af, om de er i overensstemmelse med EF-forskrifterne. Medlemsstaternes allerede eksisterende forpligtelser i så henseende bør derfor præciseres.
- (8) Den eller de pågældende medlemsstaters bidrag til programmerne ydes efter en særlig procedure. Medlemsstaterne bør derfor fritages for forpligtelsen til at anmelde sådanne nationale bidrag som statsstøtte, for at der kan opnås en forenkling af de pågældende administrative procedurer, da disse bidrag ikke bør betragtes som statsstøtte i den betydning, der er anført i traktatens artikel 87, 88 og 89.
- (9) "Ad hoc"-arbejdsgrupper bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og/eller eksperter med særlig ekspertise i salgsfremme og reklame kan vejlede Kommissionen i udviklingen af strategien for og foranstaltningerne til gennemførelse af ordningen. Der bør derfor skabes mulighed for at konsultere sådanne grupper.
- (10) Forordning (EF) nr. 2702/1999 bør fortsat anvendes efter den 31. december 2004.
- (11) For at muliggøre de nødvendige tilpasninger med henblik på iværksættelse af de foreslåede foranstaltninger bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2005.
- (12) Forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2702/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, litra c), affattes således:
 - "c) oplysningskampagner for EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti for traditionel specialitet (GTS) og økologisk produktion samt andre EF-ordninger for kvalitetsnormer for og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer og for de grafiske symboler, der er fastsat i de relevante EF-forskrifter".

2) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

1. Hvert andet år fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 12, stk. 2, listen over de produkter og markeder, der er nævnt i henholdsvis artikel 3 og 4.
Hvis der er behov for det, kan denne liste dog ændres i mellemtiden.
2. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2, kan Kommissionen vedtage retningslinjer med nærmere angivelse af, hvilken strategi der skal følges i forslagene om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for visse eller alle de produkter, der er nævnt i stk. 1."

3) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

1. Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 2, litra a), b), c), d) og e), nævnte foranstaltninger og uden at dette berører artikel 6, udarbejder den eller de erhvervsorganisationer og/eller brancheorganisationer, der repræsenterer den eller de berørte sektorer i en eller flere medlemsstater eller på EF-plan, programmer for salgsfremmende foranstaltninger og oplysningskampagner af højst tre års varighed.

Medlemsstaterne fastlægger udbudsbetingelserne, hvori de krav og kriterier, der gælder for evaluering af programmerne, fastsættes.

2. Den eller de pågældende medlemsstater undersøger egnetheden af hvert foreslået program og dets overensstemmelse med denne forordning, retningslinjerne, hvis artikel 5, stk. 2, anvendes, og de relevante udbudsbetingelser. De kontrollerer også, at programmet kan svare sig økonomisk.

Når medlemsstaterne har godkendt programmet eller programmerne, udarbejder de en liste over programmer inden for de disponible beløb og forpligter sig til at deltage i finansieringen af programmerne.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over programmer og en kopi af programmerne.

Hvis Kommissionen konstaterer, at et forelagt program eller visse foranstaltninger deri ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne eller ikke kan svare sig økonomisk, underretter den inden for en frist, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 12, stk. 2, den eller de pågældende medlemsstater om, at hele eller en del af programmet ikke er støtteberettiget. Efter udløbet af fristen anses programmet for støtteberettiget.

Medlemsstaterne tager hensyn til eventuelle bemærkninger, som Kommissionen fremsætter, og tilsender Kommissionen programmerne, som er blevet revideret med den forslagsstillende organisations samtykke, inden udløbet af en frist, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

4. Kommissionen træffer afgørelse om godkendelsen af programmerne og underretter hurtigst muligt den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 12, stk. 1, om de godkendte programmer og de dertil hørende budgetter.
5. Efter indkaldelse af bud med alle relevante midler udvælger den forslagsstillende organisation de gennemførelsesorganer, der helt eller delvis skal gennemføre programmerne. Hvis de udvalgte gennemførelsesorganer kun gennemfører en del af programmet, skal resten af programmet gennemføres af den forslagsstillende organisation selv.
6. Efter proceduren i artikel 12, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- og/eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til denne artikel."

4) Som artikel 7a indsættes:

"Artikel 7a

Efter at den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 12, stk. 1, eller, hvis det er relevant, de forskriftskomitéer, der omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91¹⁰, (EØF) nr. 2081/92¹¹ eller (EØF) nr. 2082/92¹², er blevet underrettet, træffer Kommissionen afgørelse om følgende foranstaltninger:

- a) foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, litra f) og g), i nærværende forordning
- b) foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, litra a), b), c), d) og), i nærværende forordning, når foranstaltningerne er af interesse for hele EF og der ikke er forelagt egnede forslag efter proceduren i artikel 7 i nærværende forordning
- c) foranstaltninger, der gennemføres af en international organisation som omhandlet i artikel 6 i nærværende forordning.

5) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet og tredje led, affattes således:

"– det eller de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne i henhold til artikel 7a".

b) Stk. 4 affattes således:

"4. De pågældende medlemsstater er ansvarlige for overvågningen af de programmer, der er nævnt i artikel 7, og betalingerne for dem. Medlemsstaterne sørger for, at informations- eller reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med et godkendt program, er i overensstemmelse med EF-forskrifterne."

¹⁰ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

¹¹ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

¹² EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9.

6) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

- "1. Uanset stk. 4 dækker EF samtlige omkostninger ved de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 7a. EF dækker også samtlige udgifter til de tekniske assistenter, der udvælges i henhold til artikel 8, stk. 1, første led.
2. EF's bidrag til de programmer, der er nævnt i artikel 7, må ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger ved programmerne. Når det gælder programmer for salgsfremmende foranstaltninger, der løber i to eller tre år, må bidraget for hvert år af gennemførelsesperioden ikke overstige denne maksimumsgrænse.
3. Den eller de forslagsstillende organisationer skal dække mindst 20 % af de faktiske omkostninger ved de programmer, der er nævnt i artikel 7, mens den eller de pågældende medlemsstater dækker den resterende del af omkostningerne under hensyntagen til det EF-bidrag, der omhandles i stk. 2. Den eller de pågældende medlemsstaters og den eller de forslagsstillende organisationers respektive bidrag fastlægges på det tidspunkt, hvor programmet forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 4. De beløb, medlemsstaterne og/eller de forslagsstillende organisationer betaler, kan stamme fra skattelignende afgifter."

b) Som stk. 5 indsættes:

- "5. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for de finansielle bidrag fra medlemsstaterne og de finansielle bidrag, der stammer fra skattelignende afgifter, eller obligatoriske bidrag, som medlemsstater og/eller forslagsstillende organisationer har fastsat for de programmer, hvortil der ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som Kommissionen har besluttet at godkende i henhold til artikel 7, stk. 4."

7) Som artikel 12a indsættes:

"Artikel 12a

Inden Kommissionen opstiller den liste og de retningslinjer, der er nævnt i artikel 5, eller godkender de programmer, der er nævnt i artikel 7, eller træffer afgørelse om foranstaltninger i henhold til artikel 7a eller vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 11, kan den konsultere:

- a) Den Stående Gruppe for Salgsfremmende Foranstaltninger under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen
- b) tekniske *"ad hoc"*-arbejdsgrupper bestående af medlemmer af den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 12, stk. 1, og/eller eksperter med særlig ekspertise i salgsfremme og reklame."

8) I artikel 13 ændres "31. december 2003" til "31. december 2006".

9) Artikel 15, stk. 2, udgår.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 2826/2000 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, litra c), affattes således:

"c) oplysningskampagner for EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garantier for traditionelle specialiteter (GTS) og økologisk produktion samt andre EF-ordninger for kvalitetsnormer for og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer og for de grafiske symboler, der er fastsat i de relevante EF-forskrifter, herunder det grafiske symbol for regionerne i den yderste periferi".

2) Artikel 4, stk. 2, udgår.

3) Artikel 5, stk. 2, udgår.

4) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

1. Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 2, litra a), b), c) og d), nævnte foranstaltninger og i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, udarbejder den eller de erhvervsorganisationer og/eller brancheorganisationer, der repræsenterer den eller de berørte sektorer i en eller flere medlemsstater eller på EF-plan, programmer for salgsfremstød og oplysningskampagner af højst tre års varighed.

Medlemsstaterne fastlægger udbudsbetingelserne, herunder de krav og kriterier, der gælder for evaluering af programmerne.

2. Den eller de pågældende medlemsstater undersøger egnetheden af hvert foreslået program og dets overensstemmelse med denne forordning, retningslinjerne i artikel 5 og de relevante udbudsbetingelser. De kontrollerer også, at programmet kan svare sig økonomisk.

Når medlemsstaterne har godkendt programmet eller programmerne, udarbejder de en liste over programmer inden for de disponible beløb og forpligter sig til at deltage i finansieringen af programmerne.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over programmer og en kopi af programmerne.

Hvis Kommissionen konstaterer, at et forelagt program eller visse foranstaltninger deri ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne eller med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, eller ikke kan svare sig økonomisk, underretter den inden for en frist, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 13, stk. 2, den eller de pågældende medlemsstater om, at hele eller en del af programmet ikke er støtteberettiget. Efter udløbet af fristen anses programmet for støtteberettiget.

Medlemsstaterne tager hensyn til eventuelle bemærkninger, som Kommissionen fremsætter, og tilsender Kommissionen programmerne, som er blevet revideret med den forslagsstillende organisations samtykke, inden udløbet af en frist, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

4. Kommissionen træffer afgørelse om godkendelsen af programmerne og underretter hurtigst muligt den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 13, stk. 1, om de godkendte programmer og de dertil hørende budgetter.
 5. Efter indkaldelse af bud med alle relevante midler udvælger den forslagsstillende organisation de gennemførelsesorganer, der helt eller delvis skal gennemføre programmerne. Hvis de udvalgte gennemførelsesorganer kun gennemfører en del af programmet, skal resten af programmet gennemføres af den forslagsstillende organisation selv.
 6. Efter proceduren i artikel 13, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- og/eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til denne artikel."
- 5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 3 affattes således:
"3. Med henblik på Kommissionens gennemgang af programmerne finder artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse."
 - b) Som stk. 4 indsættes:
"4. Efter proceduren i artikel 13, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- og/eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til denne artikel."
- 6) Som artikel 7a indsættes:

"Artikel 7a

Efter at den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 13, stk. 1, eller, hvis det er relevant, de forskriftskomitéer, der omhandles i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91, (EØF) nr. 2081/92 eller (EØF) nr. 2082/92, er blevet underrettet, træffer Kommissionen afgørelse om følgende foranstaltninger:

- a) foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, litra e), i nærværende forordning
 - b) foranstaltninger som omhandlet i artikel 2, litra b, c) og d), i nærværende forordning, når foranstaltningerne er af interesse for hele EF og der ikke er forelagt egnede forslag efter proceduren i artikel 6 eller 7 i nærværende forordning."
- 7) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Kommissionen vælger efter proceduren for offentligt eller begrænset udbud:

- a) de eventuelle tekniske assistenter, der er påkrævet for at evaluere de foreslåede programmer, herunder de foreslåede gennemførelsesorganer
- b) det eller de organer, der har ansvaret for gennemførelsen af foranstaltningerne i henhold til artikel 7a."

- 8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:
- "1. EF dækker samtlige omkostninger ved de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 7a. EF dækker også samtlige udgifter til de tekniske assistenter, der udvælges i henhold til artikel 8, litra a).
 2. EF's bidrag til de programmer, der er nævnt i artikel 6 og 7, må ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger ved programmerne. Når det gælder programmer for salg fremstød, der løber i to eller tre år, må bidraget for hvert år af gennemførelsesperioden ikke overstige denne maksimumsgrænse.
 3. Den eller de forslagsstillende organisationer skal dække mindst 20 % af de faktiske omkostninger ved de programmer, der er nævnt i artikel 6, mens den eller de pågældende medlemsstater dækker den resterende del af omkostningerne under hensyntagen til det EF-bidrag, der omhandles i stk. 2. Den eller de pågældende medlemsstaters og den eller de forslagsstillende organisationers respektive bidrag fastlægges på det tidspunkt, hvor programmet forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 3. De beløb, medlemsstaterne og/eller de forslagsstillende organisationer betaler, kan stamme fra skattelignende afgifter."
- b) Som stk. 5 indsættes:
- "5. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for de finansielle bidrag fra medlemsstaterne og de finansielle bidrag, der stammer fra skattelignende afgifter, eller obligatoriske bidrag, som medlemsstater og/eller forslagsstillende organisationer har fastsat for de programmer, hvortil der ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som Kommissionen har besluttet at godkende i henhold til artikel 6, stk. 4, eller artikel 7, stk. 3."
- 9) Artikel 10, stk. 2, affattes således:
- "2. En overvågningsgruppe bestående af repræsentanter for Kommissionen, de pågældende medlemsstater og de pågældende forslagsstillende organisationer overvåger, at programmerne i henhold til artikel 6 og 7 gennemføres korrekt.
 3. De pågældende medlemsstater er ansvarlige for overvågningen af programmer i henhold til artikel 6 og 7 og betalingerne for dem. Medlemsstaterne sørger for, at informations- eller reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med et godkendt program, er i overensstemmelse med EF-forskrifterne."
- 10) Som artikel 13a indsættes:

"Artikel 13a

Inden Kommissionen opstiller den liste, der er nævnt i artikel 4, eller fastsætter de retningslinjer, der er nævnt i artikel 5, eller godkender de programmer, der er nævnt i artikel 6 og 7, eller træffer afgørelse om foranstaltninger i henhold til artikel 7a eller vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 12, kan den konsultere:

- a) Den Stående Gruppe for Salgsfremmende Foranstaltninger under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed i Landbrugsproduktionen
- b) tekniske "ad hoc"-arbejdsgrupper bestående af medlemmer af den forvaltningskomité, der omhandles i artikel 13, stk. 1, og/eller eksperter med særlig ekspertise i salgsfremme og reklame."

11) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14

Inden den 31. december 2006 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag."

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

FINANSIERINGSOVERSIGT				
1.	BUDGETPOST: 05 08 04 01	BEVILLINGER: 48,5 mio. EUR		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og af forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked.			
3.	RETSGRUNDLAG: Traktatens artikel 36 og 37			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: At forbedre virkemåden af de nuværende ordninger for salgsfremme og oplysningskampagner på det indre marked og i tredjelande			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12 MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2004 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2005 (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE SEKTORER			
5.1	INDTÆGTER – EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER			
		2006	2007	2008
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG			
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG			
5.2	BEREGNINGSMÅDE: –			
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			JA / NEJ
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ DET LØBENDE BUDGET?			JA / NEJ
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA / NEJ
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			JA / NEJ
BEMÆRKNINGER: Ingen finansielle virkninger, fordi disse rådsforordninger tilpasses med henblik på gennemførelse af en række anbefalinger, som vil medføre en forbedring af salgsfremmeordningens tekniske virkemåde.				